

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Poesiens Oprindelse

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 12. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893715475968/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Han sad i en udflagen Time der,
 Han sad i to, han sad i tre,
 Gned Glasset reent i femten Synsgevær,
 Saae langs og tørs, paa fryds og gnær;
 Men saae dog ikke, hvad han vilde see,
 Sin fiære Qvajer. Ufa=Lars maae væffe
 De andre, som i Dyrerne sig stræffe;
 Men ingen af dem kan saae Die paa
 Herr Qvajer. Freja selv, som ofte saae
 Med uberøbnet Die meer,
 End alle Guderne med deres Brillestuen,
 For denne Gang ei meere seer.

Herved blev Odin heed i Huen;
 Tyr rev sig i sit Skæg; Thor i sin Jorighed
 Slog Odins Pibe sønder med sin Hammer;
 Frey bandte; Valder juffed; Frigga græd,
 Kort sagt, der blev iblandt dem sit en Jantner,
 Da deres Hudsing horte nar,
 At siden Balders Død ei større været har.

„Jeg sværger“, udbrod Odin (alle tav),
 „Ved Frigges Siæl og ved mit eene Die,
 „Ved alt hvad helligt er i Himmel, Jord og Hav,
 „At før skal Døvre sig for Sydens Storme bœie,
 „Før jeg uhemmet taaler denne Streg —
 „Som ingen anden, derpaa tør jeg sværge,
 „Har spillet mig, end de fordømte Dverge.“ —
 „— Ja! ved min Hammer!“ brølte Thor, „skal jeg“
 „Saa sagte, fiære Son! du kan dig let forgribe!“
 Blev Odin ved, „viid, hvemt jeg er og du!
 „Nys slog din plumpe Tøpser mig itu!
 „Min allerlængste beste Keiserpibe!
 „Vær lidt forfigtig med din Hammer,
 „Og see dig for herefter, hvor den rammer!

„For Dizens Skyld, det var en Bagatel;
„Men lidt Respect! forstaaer du vel?“

„Min Odin“, raabte Frigge, „spar din Thor!
„Hvor let kan saadant skee! — Befaler du
„En lille Koppe Chocolate nu? —
„Glem Dizen! her mit Raad! saavidt jeg troer,
„Er Qvaser ikke død; men nedsend en Stafet
„Til Jorden, for at lede efter ham,
„Saa vedder jeg, man finder Menneffet.“
Ved disse Frigges Ord blev Odin ganske tann;
Han kyssede hende, drak sin Chocolate,
Og alt blev got igjen.

Paa Jordens Overflade

Imidlertid Hermoder springer om,
Og søger Qvaser allevegne
Omfonst. Tilfaldt et Steds i Heklas Egne
Han til de tvende smaa Personer kom,
Som havde spillet Dudsst. Da de kendte,
Skændt got forklædt, den himmelske Gesandt,
Saa vidste de, hvad de nu kunde vente —
Og derfor i en Hast den Lægn opspandt:
„At Qvaser — efterat han havde søgt
„Forgiæves mellem Dverge, Trolde, Jetter,
„Og Menneffet, i Byer, Bierge, Sletter,
„Og ingen fandt, som spurgte ham med Kløgt
„Saa meget, han jo kunde svare meer —
„Tilfaldt, da ingen Mand hans store Kløgfab vidste
„At sætte den nødvendige Klisfeer,
„Af Ufa-Vittigheden maatte briste.“

Hermoder kom igjen med den Bæffed
Til Usgaard. „Paa min Værel“ sagde Frigge —
„Ved Solen!“ udbrød Frey — „Ved Mølner!“ meldte
Thor —